

Gesloopte Hedwigepolder is verdienmodel geworden

In de Scheldeverdragen van 2005 is vastgelegd dat het terugbrengen onder zout getij van de Hertogin Hedwigepolder de bedoeling heeft om de verslechterde estuariene natuur in de Westerschelde een handje te helpen en niet om er een verdienmodel van te maken zoals nu het geval is.

De Zeeuwse Gedeputeerde Arno Vael (BBB) stelt exploitanten van de uitkijktoren op een zogeheten panoramaheuvel zelfs een provinciale subsidie in het vooruitzicht. Meerdere ondernemers hebben volgens hem belangstelling om de voorziene accommodatie te kopen. In de toren is plaats voor een café-restaurant, ruim terras met uitzicht over de gesloopte polder, hotelvoorzieningen en een te verhuren expositieruimte. Maar eerst wil de Provincie de toren zes jaar lang verhuren 'om de investering behapbaar te maken'.

Met deze gang van zaken is dus duidelijk sprake van een verdienmodel, waarmee de Provincie Zeeland (Gedeputeerde Vael) onmiskenbaar haar boekje te buiten gaat. Een meerwaarde van de ontpoldering bovendien, die de voormalig eigenaar [REDACTED] niet wordt uitbetaald.

De situatie spoort in geen geval met het vigerende Rijks Inpassingsplan (RIP) annex MER en wordt desondanks toch doorgezet. Het accent ligt hiermee al lang niet meer op de bedoelde natuurverbetering - daar hoor je niemand meer over - maar op de functie van toeristische trekpleister, die jaarlijks vele duizenden bezoekers moet aantrekken.

[REDACTED] oud-Statelid voor Zeeland